

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712010098
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7712010098.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Vladimíra Kuráka, v trestnej veci obžalovaného N. H., pre zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods.1 Tr. zák. vo forme účasti podľa § 21 ods.1 písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2015 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 12.3.2015, sp. zn. 1T/31/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 12.3.2015, sp. zn. 1T/31/2012 podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného N. H. spod skutku obžaloby, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 27.4.2010 potom ako ods. I. J. a ods. Z. H. (v inej trestnej veci) spáchali obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu ku škode pošk. V. F. Z., o ktorom mal vedomosť, nakoľko sa zúčastnil stretnutia v Q. F. v S. v mesiaci apríl 2010, teda v čase, kedy si tento obzvlášť závažný zločin u oboch odsúdených objednával ods. Z. E., nasadol v S. v poobedňajších hodinách do motorového vozidla ods. Z. H., s ktorým spoločne došli k rodinnému domu č. XXX poškodeného v obci I., okr. S., kde obžalovaný zobral od ods. Z. H. kľúče od vozidla zn. G. B. ev. č. S. užívaného v tom čase poškodeným, do tohto vozidla nasadol a odišiel na neznáme miesto, kde vozidlo aj ukryl, až do času, keď bolo predmetné vozidlo nájdené dňa 7.5.2010 v S. na ul. S. na voľnom priestranstve pod mostom, kvalifikovaného ako zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Tr. zák. vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor. V dôvodoch uviedol, že sa nestotožňuje so záverom okresného súdu, lebo nesprávne posúdil vykonané dôkazy. Poukázal na to, že obžalovaný H.Á. bol predstavený ako N., ktorý má na starosti policajtov a všetko u nich vie vybaviť. Poukázal na výpoveď už teraz svedka H., ktorý mal usvedčiť obžalovaného H. z pomoci na trestnom čine. Obžalovaný H. mal na stretnutiach s odsúdenými H., E. a J. hovoriť, že pozná policajtov, lebo im opravuje autá a bol prítomný pri jednaniach, keď sa bavili s odsúdeným E. ako naložia s poškodeným F. Z.. Okresný prokurátor ďalej poukázal na zmeny vo výpovediach obžalovaného H., na tú skutočnosť, že v zošite v zozname opráv nebolo evidenčné číslo predmetného vozidla a odvolateľ dospel k záveru, že v danom prípade obžalovaný H. poskytol pomoc vo forme fyzickej i psychickej lebo na jednej strane utvrdzoval páchatela v jeho rozhodnutí spáchať trestný čin, čo malo byť uskutočnené počas stretnutí v Q. F. a fyzickú pomoc, že vozidlo odniesol. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Okresný súd vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a je potrebné uviesť, že doplnil dôsledne i dokazovanie, ktoré mu nariadil odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/60/2014 zo dňa 29.10.2014.

Obžalovaný N. H. spáchanie skutku vo všetkých svojich výpovediach poprel. Uviedol na svoju obhajobu, že motorové vozidlo G. B. doviezol do jeho servisu zákazník, ktorý chcel vykonať určité servisné práce a auto tam nechal. Po určení ceny za servisné práce, zákazník si na ďalší deň pre auto neprišiel, a keďže sa v S. rozšírila udalosť ohľadom poškodeného, zľakol sa, nevedel o čie auto sa v danom prípade jedná, preto auto odviezol pod nadjazd v S., kde ho aj nechal. Obžalovaný H. jednoznačne poprel, aby s ods. H. šiel pre motorové vozidlo poškodeného F. Z., a taktiež tú skutočnosť, že by mal mať vedomosť, akým spôsobom odsúdený Z. E. chcel vymôcť svoje peniaze od poškodeného F. Z. a vôbec, že by im sľúbil nejakú pomoc na tomto skutku.

Svedok Z. E. vypovedal, že mal nevyžiadajúcu pohľadávku vo vzťahu k poškodenému F. Z. a jeho známy P. mu poradil toho času ods. J., ktorý potom doviezol so sebou aj H., ktorí mu mali peniaze od poškodeného F. Z. vymôcť. Viackrát sa stretli v OC F., kde sa o tom rozprávali, a kde niekedy tam za ním chodil aj obžalovaný H., ale jednoznačne tento o veci informovaný nebol. Svedok prehlásil, že obžalovaný H. nemal žiadnu úlohu pri vymáhaní jeho peňazí od poškodeného H. a J.. Mal vedomosť, že auto poškodeného F. Z. je evidované na leasingovú spoločnosť, preto oň nemal vôbec záujem.

Svedok H. vypovedal, že s obžalovaným H.Y. sa stretol v reštaurácii F., kde mu ho E. mal predstaviť ako človeka, ktorý všetko zariadi na polícii a zabezpečoval ich, že ak by bol nejaký problém, s policajtní všetko vybaví. Svedok H. potom čo uniesol poškodeného uviedol, že ukázal E. okrem iného aj kľúče od motorového vozidla G. B., a vtedy mal E. zavolať obžalovaného H., ktorý spolu s H. išli k motorovému vozidlu poškodeného a mali ho odnieť do servisu.

Svedok I. J. uviedol, že s obžalovaným H. sa stretol v reštaurácii F., ale bližšie vedel uviesť iba to, že svedok H. ho informoval o tom, že obžalovaný H. mal odvieť osobné motorové vozidlo poškodeného do servisu. On osobne s obžalovaným H. o ničom nerozprával.

Poškodený V. F. Z. vo vzťahu k obžalovanému H. uviedol, že ho bežne pozná a nevedel sa vôbec vo veci vyjadriť, čo sa dialo s jeho vozidlom, keď bol unesený.

Svedkyňa I. E. vypovedala, že bola prítomná, keď jej otec spolu s J. aj H. jednal ohľadom vymáhania peňazí od poškodeného F. Z., ale obžalovaný H. tam nebol prítomný. Vôbec nebola reč o tom, aby sa tam rozprávalo o odobratí vozidla poškodenému.

Z predloženého zošita opráv, ktorý predložil obžalovaný H. vyplýva, že dňa 27.4.2010 do zošita bolo zaevidované, že zákazník V. priviezol do servisu motorové vozidlo G. B. O..

Správne postupoval okresný súd, keď na základe takto vykonaného dokazovania a pri vyhodnocovaní dôkazov dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. ho oslobodil.

Odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Je potrebné poukázať hlavne na to, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T 158/2011 boli I. J. a Z. H. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), f) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., pričom obžalovanému I. J. bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 a 1 roka a obžalovanému Z. H. na základe schválenia dohody o vine trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov. Až po spáchaní tohto skutku malo dôjsť k spáchaniu skutku, ktorý sa kladie za vinu obžalovanému H..

Vykonaným dokazovaním však nebolo jednoznačne preukázané, aby obžalovaný H. poskytol pomoc, či už pred spáchaním resp. po spáchaní skutku. Jediný dôkaz svedčiaci v neprospech obžalovaného H. je výpoveď svedka H., ktorý ho usvedčuje iba v tom smere, že bol prítomný v reštaurácii F. v S., kde ich zavolať svedok E. a riešili tam vymoženie peňazí od poškodeného F. Z.. Je treba poukázať, že aj tento svedok, či už v postavení obžalovaného alebo obvineného mal nezrovnalosti vo svojich výpovediach, ale nie je možné nevšimnúť si jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní zo dňa 2.6.2014 v postavení svedka, z ktorej jednoznačne vyplýva, že je zaujatý voči svedkovi E. a následne i voči obžalovanému H., lebo na otázku obhajcu (č.l.255) prečo až teraz uvádza, že do rozhovorov sa zapájal aj obžalovaný H. svedok uviedol „Ja som počítal, že sa ináč postavia k veci H. a E.. E. všetko zorganizoval a je vonku, nasľuboval, že všetko zariadi, a nič neurobil“. Aj z tejto výpovede je vidieť, že mal to byť svedok E., ktorý mal niečo zorganizovať a nasľubovať a nie obžalovaný H..

Obhajobu obžalovaného na druhej strane potvrdzujú výpovede svedkov I.V. J., Z. E., I. E. a nepriamo i poškodeného V. F. Z.. K rôznym výpovediam obžalovaného je potrebné uviesť, že tento sa môže brániť spôsobom akým uzná za vhodné, lebo zákon mu to umožňuje a na druhej strane nepostráda logiku jeho tvrdenie, že zošiť opráv chcel predložiť vyšetrovateľovi, avšak ten to odmietol, pretože to nie je pre konanie dôležité.

Ďalej je potrebné poukázať, že konanie obžalovaného postráda motív, lebo ako osoba, ktorá sa venuje opravám áut, resp. predaju áut mohla jednoznačne vedieť, že motorové vozidlo poškodeného by sa nedalo odpredať, keďže patrilo leasingovej spoločnosti, lebo bolo nové. I keď existuje určitý stupeň pravdepodobnosti vo vzťahu k vykonaným dôkazom je pravdepodobnosť nepatrná a na základe toho nie je možné rozhodnúť zákonným spôsobom a uznať vinu u obžalovaného H. v zmysle návrhu okresného prokurátora. Dôležitou skutočnosťou je aj to, že ani svedok J., ktorému bol vymieraný trest odňatia slobody v trvaní 13 a pol roka, ak by mal vedomosť o postavení a úlohách obžalovaného H. v tejto veci, by to určite bol povedal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a vykonané dokazovanie nebolo preukázané, že obžalovaný N. H. mal účasť na skutku, a že sľuboval pomoc, či už pred spáchaním skutku alebo po spáchaní skutku.

Odvolačný súd sa nestotožnil s dôvodmi uvedenými v odvolaní okresného prokurátora, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku okresného súdu, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.